

Βλέποντας την ελληνική σημαία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας

• Του Σεβ. Μητροπολίτη Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας Ειρηναίου

Η 25η Μαρτίου κάθε χρόνο δεν είναι απλώς μία επέτειος, αλλά μία φλόγα πίστεως και ελευθερίας που φωτίζει την πορεία του Έθνους μας. Είναι η ημέρα κατά την οποία η ιστορία και η πίστη συναντώνται σε μια ιερή σύμπνοια, αποκαλύπτοντας το βαθύτερο νόημα της υπάρξεως ενός λαού που έμαθε να αντέχει, να ελπίζει και να ανασταίνεται σε δύσκολες στιγμές. Το 1821 δεν υπήρξε μόνο μια Επανάσταση εναντίον της δουλείας, αλλά μια πνευματική αφύπνιση και μια εσωτερική ανάσταση. Ήταν η στιγμή που ο ελληνισμός ύψωσε το ανάστημά του και διακήρυξε ότι η ελευθερία δεν είναι απλώς δικαίωμα, αλλά τρόπος ζωής, ευθύνη και θυσία¹.

Οι αγωνιστές δεν πολέμησαν μόνο για εδάφη και σύνορα. Αγωνίστηκαν για να διαφυλάξουν την πίστη, τη γλώσσα και την ταυτότητά τους. Στους Ναούς και στα Μοναστήρια, μέσα στη σιωπή της προσευχής και στην ταπείνωση της ζωής, διατηρήθηκε άσβεστη η φλόγα του Γένους. Τα «κρυφά σχολειά» φανερώνουν τη μέριμνα της Εκκλησίας για τη διατήρηση της ελληνικής παιδείας και της

ορθόδοξης πίστεως σε καιρούς δοκιμασίας². Εκεί ακριβώς γεννήθηκε η ελπίδα και εκεί ωρίμασε η απόφαση της ελευθερίας. Η ιστορία μας δεν αποτελεί απλώς παράθεση πολεμικών γεγονότων, αλλά μαρτυρία ψυχών που αρνήθηκαν να υποταχθούν και προτίμησαν τη θυσία.

Την ίδια στιγμή, η Εκκλησία εορτάζει τον Ευαγγελισμό της Υπεραγίας Θεοτόκου, το χαρμόσυνο άγγελμα της σωτηρίας του κόσμου. Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ αναγγέλλει το χαρμόσυνο μήνυμα της σωτηρίας των ανθρώπων και η Παναγία, με ταπείνωση και εσωτερική ελευθερία, αποδέχεται λέγοντας «γένειτό μοι κατά το ρήμα σου»³. Στην απάντηση αυτή αποκαλύπτεται το αληθινό νόημα της ελευθερίας, που δεν είναι αυθαιρεσία, αλλά εμπιστοσύνη στον Θεό και ελεύθερη συγκατάθεση στο θέλημά Του. Ο Ευαγγελισμός γίνεται έτσι η απαρχή της σωτηρίας και η πρόσκληση προς κάθε άνθρωπο να μεταμορφώσει τη ζωή του σε σχέση ζωντανή με τον Χριστό.

Μέσα σε αυτή τη διπλή χαρά πίστεως και ιστορίας υψώνεται η ελληνική σημαία, ως ζωντανό σύμβολο ενότητας και θυσίας. Δεν αποτελεί ένα απλό ύφασμα, αλλά ζωντανή μαρτυρία αγώνων και ευσέβειας. Κάθε της κίνηση στον άνεμο μοιάζει να αφηγείται σιωπηλά τις θυσίες των προγόνων, τις προσευχές των ταπεινών, τα δάκρυα και το αίμα που πότισαν αυτή την ευλογημένη γη της πατρίδας μας.

Το γαλανό της χρώμα εκφράζει τον ουρανό της ελπίδας και τη θεία παρουσία, ενώ το λευκό φανερώνει την καθαρότητα και την αγιότητα του αγώνα. Οι εννέα οριζόντιες λωρίδες, πέντε γαλανές και τέσσερις λευκές, αποτυπώνουν την ενότητα πίστεως και προσφοράς. Με τρόπο συμβολικό, αποδίδουν τις συλλαβές του συνθήματος «Ελευθερία ή Θάνατος»⁴. Δεν πρόκειται για μία απλή ιστορική φράση, αλλά για μία δυναμική ομολογία ζωής, που εκφράζει την απόφαση ενός λαού να ζήσει ελεύθερος με αξιοπρέπεια.

Στο άνω μέρος της σημαίας δεσπόζει ο Σταυρός, η σφραγίδα της πνευματικής ταυτότητας του Γένους. Υπενθυμίζει ότι χωρίς τη δύναμη του Θεού ο άνθρωπος παραμένει αδύναμος, ενώ με την πίστη μπορεί να υπερβεί ακόμη και τον φόβο του θανάτου. «Ο λόγος του Σταυρού... δύναμις Θεού»⁵, και αυτή η δύναμη έγινε βίωμα των αγωνιστών, που πορεύθηκαν με θάρρος, αυτοπεποίθηση και αυταπάρνηση.

Στη σημερινή εποχή, η ελληνική σημαία δεν είναι απλώς σύμβολο, αλλά ένας καθρέφτης. Μας κοιτά και μας ρωτά αν στεκόμαστε αντάξιοι της θυσίας που την ύψωσε σε αυτό τον τόπο. Δεν αρκεί να τη βλέπουμε, αλλά να τη ζούμε κάθε μέρα μικροί και μεγάλοι. Χρειάζεται λοιπόν να κρατήσουμε την ενότητα, να απομακρύνουμε το μίσος και τη διχόνοια και να δυναμώσουμε την πίστη μας. Η ελευθερία δεν χαρίζεται ούτε διατηρείται μόνη της, αλλά απαιτεί συνείδηση,

ευθύνη και διαρκή αγώνα⁶.

Από την ξεχωριστή αυτή ημέρα καλούμαστε να κρατήσουμε βαθιά μέσα μας τρεις πολύτιμες παρακαταθήκες.

Πρώτον, την πίστη, όπως την έζησε η Υπεραγία Θεοτόκος, με ταπείνωση και απόλυτη εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού.

Δεύτερον, την αγάπη προς την πατρίδα, όπως την φανέρωσαν οι αγωνιστές του 1821, με θυσία, ενότητα και αυταπάρνηση.

Τρίτον, την ευθύνη της προσωπικής μας στάσεως, ώστε η ελευθερία να μην γίνεται αφορμή αυθαιρεσίας, αλλά δρόμος αρετής, αλήθειας και δημιουργίας.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, την ελληνική σημαία να γίνει για όλους μας ένα ζωντανό σημείο αναφοράς και αφυπνίσεως. Ας επιτρέψουμε φέτος στην 25η Μαρτίου να γίνει ένας προσωπικός ευαγγελισμός, μια νέα αρχή ζωής μέσα στο φως της πίστεως, της αλήθειας και της ελευθερίας, ώστε το Γένος μας να συνεχίσει την πορεία του με ελπίδα, ομόνοια και την ευλογία του Χριστού.

Ζήτω η Ελλάδα μας!

Παραπομπές:

¹ Ίωάν. 8, 32

² Απόστολος Βακαλόπουλος, Ιστορία του Νέου Ελληνισμού, τόμ. Α΄

³ Λουκ. 1, 38

⁴ Κωνσταντίνος Παπαρηγόπουλος, Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, τόμ. ΣΤ΄

⁵ Α΄ Κορ. 1, 18